

Ty se mi lásko, snad jen zdáš

Marie Rottrová

Ty se mi lásko snad jen zdáš
a já snad sním, když bdím
Sen horké ruce má
i hlas tvůj, tvou něžnost
tvoje láskyplné oči.

Můj stesk tak zcela shodný s tvým
když nejsme blíž
já vím, co víš
Já vím, mám být ti vším
jak nádherný mám úkol

Rituál našich dotýkání
stejní jsme v zásadách i přání a touhách
Osudu svého paní smí být krásně malá
když ji chrání chlap jak skála
Kódy smluvené jsou tělem duší
chceme všechno nebo nic
Ještě ke všemu prý nám to sluší
kdo z nás dvou měl štěstí víc
co na tom čí byl vpád
kdo koho měl dřív rád
lásko je to tak

Ty se mi lásko snad jen zdáš
a já snad sním, když bdím
Tak kdes tak dlouho byl
já ptám se jako dáma
nepřístupná za trest sama

A vidím jak se usmíváš
ten úsměv znám
to jsi ty sám
Jsi můj, tak při mě stůj
a nedej mě když slábnu

Krajinou tvou chci s tebou jít
záblesky příslibů mi stačí až k pláči
má cesta k tvé se stáčí
Dávám víc než žádáš
óóó, tak ber
jako já tou žízni strádáš
sladkou trýzní z jiných sfér
I když víš tak stejně hádáš
jako zrcaldení vod
když hledáš pevný bod
ty se mi snad jen zdáš
má lásko

Co když se lásko jen tak zdáš
jak může být tak vzácný cit
Můj tep se zklidnil s tvým
tak blízko jsi
jak já to vím.